

Ingers tankar

Eritreanska festivalens yttringar

... och lite annat

Läste om den urartade Eritreafestivalen på Järvaområdet i Stockholm. Har sett på nätet att det finns något över tjugotusen eritreaner i Sverige varav cirka 5 300 i stockholmstrakten. Till festivalen hade folk kommit hitresande från andra länder. Det var runt fyrahundra demonstranter som kom i strid med festivaldeltagarna. Ett stort antal poliser försökte hålla isär de båda grupperna. Blåljuspersonalen blev attackerad. Bilar sattes i brand. Festivalområdet såg ut som en krigszon. Det hela slutade med att femtiofyra personer fick uppsöka sjukhus för att få vård för skador de blivit åsamkade i bråket. Fyra var poliser.

Eritrea är ett av jordens fattigaste länder, där det har krigats i över femtio år. 1993 frigjorde sig landet från Etiopien. Alla år av krigande har förstört landets möjligheter att fungera, infrastruktur och jordbruksmark är spolieade. Landet har 3,7 miljoner invånare, dessutom har mer än en miljon flytt landet.

Även i tyska staden Glessen har det varit en eritreansk festival i sommar. Där inkallades tusen poliser för att hålla ordning. De var tvungna att använda både tårgas och vattenkanoner för att få bukt med kravaller. Mer än tjugo poliser skadades. En tidigare festival hade också urartat och nu hade man försökt förhindra att årets festival skulle få äga rum men en domstol upphävde beslutet.

Är det verkligen meningen att europeiska länder ska behöva vara skådeplatser för främmande diktaturers inhemska, politiska skiljaktigheter? Jag skrev i ett tidigare kåseri att vi här i Sverige har en miljon utlandsfödda, det har jag förstått var fel siffra, det är dubbelt så

många. Tjugo procent av våra invånare kommer utifrån. Så chansen finns att vi kan få se flera yttringar liknande dem på den senaste så kallade Eritreafestivalen. Under paraplyet **Den svenska yttrandefriheten** kan säkert mycket rymmas som inte tillåts i andra länder.

Förutom att öppna våra hjärtan och våra plånböcker verkar det nu fordras av oss att vi även ska öppna vårt land så att de som kommer utifrån genom våld ska kunna uttrycka sina åsikter om sina ursprungsländers politik. Vi har redan vid flera tillfällen fått lära oss hur man kommunicerar av grupper som kommit hit. De som föredrar att kasta sten, bränna bilar, slåss och trakassera ordningsmakten. De har inte fattat att man inte behöver bete sig så för att framföra sina åsikter här i Sverige. De borde lägga lika mycket krut på att lära sig svenska så skulle det kanske gå bättre med ett och annat.

På nätet läste jag att Eritrea under fem år från 2016 fått 200 miljoner euro från EU i bistånd, det är drygt 2,3 miljarder svenska kronor. Var de pengarna tar vägen i en diktatur kan man fråga sig. Jag har också läst mej till på nätet att utvandrade eritreaner måste bidra av sina inkomster till sitt hemlands finanser. Gör de inte det blir det repressalier mot deras kvarvarande släktingar.

Av de europeiska länderna är det Luxemburg, Norge och Sverige som ger mest till bistånd per capita till andra länder. Ibland uppskattas inte biståndet alls. I Ryssland till exempel ser man de sjuttio miljonerna som Sverige skickade dit förra året som en krigshandling då de går till organisationer som verkar för demokrati.

Så svårt det verkar vara att begripa vad det där konstiga ordet **demokrati** är för något.

Inger Klintberg Danielsson 23-08-26